

OPRICHTING VAN DE VRIENDEN

RUPERT VAN HEIJNINGEN BLIKT TERUG

Dunne Bierkade in de sneeuw (foto Piet Gispén)

De gevel van Koninginnegracht 137, waar ik nu kantoor houd, verdient een bronskleurige herdenkingsplaat: “Te dezen huize vond in het jaar 1973 de eerste vergadering plaats van het bestuur der Vereniging Vrienden van Den Haag.”

De oprichting van de Vrienden

Gedenkwaardig is het gezelschap dat in het kantoor van mijn vader, een van de eerste bestuursleden, bijeenkwam. Bladerend door de eerste jaargangen van de Berichten aan de Leden, bestaande uit tweezijdig met een schrijfmachine volgetypte A4-tjes, komen de herinneringen bij mij boven.

Ten onrechte bestaat bij sommigen het beeld dat de Vrienden een bedaagd gezelschap vormen. Het was dan wel een keurig Haags gezelschap maar, waar het de stad betrof, met ideeën die men eerder bij provo en krakers tegenkwam: tegen kaalslag en sloop van de oude binnenstad ten behoeve van kantoorkolossen en autoverkeer.

Dat was in de jaren '70 nog de doelstelling van het gemeentebestuur. De Vrienden eisten niet alleen inspraak, ze leverden die gewoon ongevraagd.

Meteen al in de eerste maand na de oprichting brandden de Vrienden los met wat volgens hen de visie op het leefklimaat van Den Haag zou moeten zijn:

“Het gemeentelijk beleid stoelt op verouderde begrippen over grootstedelijk leven, waar de orde moet worden beheerst door een voortdurende aanpassing aan de eisen van de tijd. Aan de noodzakelijke ontwikkeling van menselijk leven in een stedelijke context, een evenwichtige relatie tussen wonen, werken en ontspannen wordt te weinig aandacht geschonken.”

Koninginnegracht 137 (foto Jan Bron Dik)